

stændighed, at der ikke findes noget saadant Organ, saa at der endog maa henvises til den Raade at staffe sig den fornødne Underretning paa, at den Bedkommende, der ønsker Confirmation, maa f. Ex. gaae omkring og samle Underkrifter paa et Andragende, indtil han kommer saa vidt, at han har erholdt Fleertallets Underkrifter, seer jeg noget temmeligt Betænkeligt heri, navnlig efter denne Sags Natur, ja, saa stor Betænkelse, at jeg neppe tør stemme for Forslaget. Det vilde jo blive paa mange Steder det ganske Almindelige eller dog det meest Almindelige, at den Bedkommende erhoder det fornødne Antal Stemmer, paa Grund af Andres Ligegyldighed for Sagen, da Ligegyldighed i dette Stykke uimodsigeligt paa mange Steder er det Fremherskende. Mange ville, uden at have nogen Interesse deri, tiltræde hans Andragende, blot for at tjene Bedkommende og hjælpe ham ud af en Forlegenhed, hvori han for Diebliffet befinder sig, og saaledes føie ham af ganske andre Hensyn end Interesse for den Sag, det gjælder om.

Premierministeren: Jeg erkjender, at det er et Savn ved denne Sag, at der ikke er et Menighedsraad, men jeg hentydede til, at de Bedkommende, som ønske Confirmation afholdt, vistnok kunne erholde Understøttelse af Sogneforstanderskaberne eller i alt Fald af den større Deel af disse. Jeg tvivler ikke paa, at det nok ret vel vil kunne ordne sig i Communen. Naar der er Nogle, der have Interesse for det Eine, er der vel ogsaa Andre, der have Interesse for det Andet, og at en saa betydelig Forandring skulde blive vedtaget, uden at det blev forhandlet i det hele Sogn og Pastorat, og uden at Gjenstanden blev vel overveiet, kan jeg ikke troe. Er der, som der siges, et almindeligt Duffe i Landet tilfæde om, at Confirmationen maa affholdes 2 Gange om Aaret, maa dette jo have stor Interesse for mange Familiefædre, og jeg troer ikke, at de i denne Sag ville af Føielighed og Ligegyldighed tiltræde Forslaget, saaledes som det kan være Tilfældet med Hensyn til andre Gjenstande, i hvilke Bedkommende ikke have en saa nær og personlig Interesse, som de have i denne.

Lundsteen: Naar et æret Medlem har ligesom henvendt det Spørgsmaal til mig, hvad der skulde forstaaes ved de Ord, „at Kirken intet Gavnligt kan vente sig af Forslaget, som det foreligger“, da troer jeg, at mine Ord for de fleste ville være tydelige og klare, nemlig at min Mening er den, at der med Hensyn til det kirkelige Liv, til Fremme af Dplysning, Gudsfrøgt, Tro og Tillid og de øvrige kristelige Elementer, ikke kan ventes noget videre Gavn af den tilsigtede Foranstaltning. Naar det samme ærede Medlem har bemærket, at der kunde findes et enkelt Barn, saa fremrykket i aandelig Modenhed, at det, skjøndt kun 12 a 13 Aar (Holberg: 13 Aar!), ja 13 Aar, — jeg vil nødig bruge et for lavt Tal — kan føle Trang til at tage Deel i Alterens Sakramente, da indrømmer jeg, at dette Tilfælde baade er tænkeligt og muligt; men naar det gjælder om at skrive Love, kan man sandelig ikke tage Hensyn til, hvad der i et specielt Tilfælde kunde gjælde; thi en Lov maa see hen til, hvad der gjælder i Almindelighed. Med Hensyn til, hvad der er yttret af et andet æret Medlem, at det vilde have sin Banffelighed at erholde Samtykke fra den overveiende Deel af de til Følketskirken hørende Familier, da forekommer det mig, at dette ikke kan have større Banffelighed end i saamange andre verdslige Anliggender, hvor man bruger ganske den samme Fremgangsmaade, f. Ex. naar man vil indgive et eller andet Andragende til høiere Autoriteter, til Ministeriet og saa fremdeles. Jeg maa desuden gjøre opmærksom paa, at den samme Fremgangsmaade allerede nu finder Sted, naar Spørgsmaalet er om at indføre en ny Psalmebog; thi da skal det beroe paa, hvorvidt det overveiende Antal af Familiefædre finder Saadant tjenligt. Endnu staaer der tilbage, at jeg skulde yttre mig om disse Ord: „befindes modne til Confirmationsforberedelse“. Jeg har allerede sagt, at denne Tilføielse i Grunden er overflødig, saasom det følger af sig selv, at Præsten ikke maa antage noget Barn til Confirmationsforberedelse, uden at det befindes modent dertil. At Præsten mange Gange derved kan udsætte sig for Misgjældselse, ja! det er almindelig bekjendt, men